

ρῶσαν στήλας ὅλας ἐφημερίδων. Ἀλλὰ μήπως δύναται νὰ βασιθῇ εἰς ταῦτα ὁ θέλων νὰ κρίνῃ ἀκριβῶς τὰ πράγματα; Ἀφίνονεν κατὰ μέρος τὴν λέξιν καὶ τὴν οὐσίαν τινῶν, σεβόμενοι τὸ συνακτικὸν καὶ τὴν λογικὴν, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐλησμονήθησαν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει, προκειμένου περὶ καταστρώσεως ἐν τάχει ὀλίγων λέξεων, πρὸς ἔκφρασιν βιαιού ψυχολογικοῦ συναισθήματος. Ἐξετάζομεν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν, περὶ τῆς ὁποίας πολλὰς δικαιοσύνας νὰ ἀμφιβάλλωμεν, ὅταν βλέπομεν σημειούμενα κάτωθεν τηλεγραφήματος, ἐν ᾧ πόλις ὅλη παρίσταται πανηγυρίζουσα τὸ πολιτικὸν γεγονός, ἐν καὶ μόνον ὄνομα, ἄγνωστον, οὐδέποτε ἀπολαύσαν καὶ τῆς ἐλαχίστης δόξης οἰαζόμενοι δημοτικότητος. Ὁ ὑπογράφων ἀνομολογεῖ μετριοφροσύνῃ τὴν τηλεγραφουμένην. Ἐκτετε καὶ πράγματα μετ' ὀλίγων πληροφορησθε ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ὁ ἔνδοξος οὗτος ἀντιπρόσωπος ὁλοκλήρου λαοῦ εἶνε διανομὴς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος, καθ' ἐξαμηνίαν ἐκδιδομένης.

...

Τὴν ἐπαύριον, καθ' ἣν ὥραν οἱ διαφημιζόμενοι ὡς νέοι ὑπουργοὶ ἐδέχοντο ἄκοντες παρὰ πολλῶν συγχαρητήριων, ὁ κ. Τρικούπης ἀνελάμβανε τὴν ἐξουσίαν μετὰ 4 ἡμερῶν μακρὰν αὐτῆς διαμονῇ. Ἐκτετε τὰ πράγματα ἤρξαντο στρεφόμενα ἀντιθέτως· οἱ φίλοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεσύροντο δυσθυμούντες, καὶ οἱ θιασῶται τῆς κυβερνήσεως ἐξεδήλωσαν τὴν χαρὰν τὴν τινὲς φώτισαντες τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα των, καὶ ἀνάψαντες εἰς τὰς ὁδοὺς πυρὰς ἐκ ρητίνης. Τὴν ἐπιούσαν ἐξηκολούθησαν αἱ τοιαῦται ἐκδηλώσεις, ὧν μετέσχον καὶ αἱ πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ παραστῆσαι ἐπιτροπῆται ἐκ Μακεδόνων, Ἑπειρωτῶν, Χίων καὶ Κυπρίων, οἵτινες εἶνε ἀδελφοὶ μας, καὶ ὧν δὲν ὑφίστανται τὰ βάρη τοῦ πολέμου. Ἕλληνας, ὑφίστανται τὸ μέγιστον βάρος τῆς δουλείας. Καὶ ἐφέρετο εἰς τὴν δημοσιότητα δηλώσις ὑπογεγραμμένη ἐξ ὑπερδισχιλίων πολιτῶν, ἀποκηρυσσόντων «τὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀσυνήθειας καὶ ἐκθέσους ἐνεργείας». Ἀλλὰ τὸ μέλλον ἐκρίνετο πλῆρες νεφών, καὶ ἄδελος, ἡ ἀπώτατα κειμένη, ἡ τελικὴ ἔκδοσις τῆς πολιτικῆς κρίσεως.

...

Τὰ νέφη τῆς ἀμφιβολίας διέλυσεν ἡ ἀξιωματικὸς διάλυσις τῆς ἐνδεκάτης Φεβρουαρίου. Ἐν τινι τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐπιστολῆς ἀνεγινώσκουμεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης τρέμων ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα, ὡρὸς δὲ καὶ πελιτὸν ἀνέγνω τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως· τούταντιον δ' ἐν ἐτέρῳ φύλλῳ εἶδομεν ἀναγραφόμενον ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δι' ἄλλματος κατέλαβε τὸ βῆμα καὶ ἐν προφανεί φαιδρότητι ἐξήγγειλλε τὸ πρᾶγμα. Δίχως ν' ἀνησυχῶμεν διὰ τοιαύτας ἀντιφάσεις, τὸν ὁποῖον ἡ ἐξακρίβωσις θὰ ἦτο δυσχερὴς, σημειούμεν μόνον τὴν καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησε τὸ γεγονός ἐπὶ τοῦν μὴ προσδοκώμενον αὐτό. Οὐδέποτε διάλυσις ἐφρίθη τοσούτων ἀποτόμων ἐν μέσῳ τοῦ κοινοβουλίου, γεννήσασα τόσην ὀρμὴν ἀγανακτήσεως ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, τόσα σκιρτήματα θριάμβου παρὰ τοῖς φίλοις τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκείνοι ὑποχωροῦντες ἴσως πρὸ τοῦ ἀχάρितος συναισθήματος, ὅπερ φυσικῶς τῷ λόγῳ κατέσχε τὴν καρδίαν τοῦ κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς διαλύσεως ἐκλεγέντος βουλευτοῦ Τρικάλων, ἅμα τῷ ἀκούσμετι.

...

Ἡ ἄρτι διαλυθεῖσα Βουλὴ συνέστη κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1881. Ὀλίγων χρόνων διάστημα ἀπελείπετο ἐπὶ αὐτῇ, ὅπως συμπληρώσασα τὰ ὅρισμένα ἔτη, ἀποθάνῃ τὸν θάνατον τοῦ δικαίου. Ἀλλ' ἐπείρωτο νὰ ἐκπνεύσῃ τόσον ἀπροσδοκῆτος. Πᾶσαι αἱ προηγουμέναι ἀπὸ τοῦ 1865 ἐξεμέτρησαν τὸ ζῆν ἐν νεαρᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον ἡλικίᾳ. Ἐν μέσῳ τῶν ἄνδρων ἡ αἰφνιδίον αὐτῶν θανάτων μόνῃ ἡ ἀπὸ τοῦ 1875 — 1879 ἀρτία βουλευτικὴ περίοδος ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν.

...

Εἰς μάτην, ἐπιθεωροῦντες τὰ τῆς παρουσίας ἐβδομάδος καὶ ἀνασκαλεόμεντες τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, ζητοῦμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν ἄξιον λόγου συμβάν, μὴ συνδεόμενον πρὸς τὴν πολιτικὴν. Ἐν τούτοις ἐν μέσῳ τῶν διαδηλώσεων καὶ τῶν περιπετειῶν εὖρε καιρὸν νὰ τελεσθῇ ἐν τοῖς νεκροταφείοις ἡ ἑορτὴ τῶν νεκρῶν, ἡ χάρις τῶν ζώντων, καὶ μόνον αὐτῶν, τελούμενη. Ὁ χαρακτήρ τῆς ἑορτῆς ταύτης θὰ ἦτο περισσώτερον ἄσχομος, ἐὰν ὁμοῦ μετὰ τοὺς μετα-

βαίνοντας ἐκεῖ χάριν τερπνῆς ἀναψυχῆς, δὲν ὑπῆρχον καὶ τινες φιλοπενθεῖς, προσερχόμενοι ἐπὶ τοῦ τάφου προσφιλῶν νεκρῶν ἵνα προσφέρουσιν τὴν φρόνην τῶν ἀνθρῶν καὶ τὴν δακρύων. Εἶδομεν ἐν μέσῳ τοῦ φιλοπαίγματος πλήθους ἀραιὰς τινὰς σεβασίμιας μορφὰς κεκλιμένας ἐν σιωπῇ καὶ συννοίᾳ πρὸ τῶν ἐπιταφίων σταυρῶν καὶ τῶν νεκρικῶν κιγκλιδίων, καὶ εἰς τὰ ὅτα ἐκείνων ἐδόμοσαν αἱ συνδιαλέξεις καὶ οἱ γέλωτες τῶν ἄλλων, οἵτινες περῶντες τοὺς διηγηκῶντες σκαίως, καὶ ὁλέματα ἐνίοτε ἀναιδῶς προσηλούμενα ἐπ' αὐτῶν ἐσταμάτουσαν τὸ δάκρυ, τὸ ἐτοιμὸν νὰ ρεῖται ἐκ τῶν ὀμμάτων των.

...

Τὸ ἐν τῷ Συλλόγῳ Παρανασφῶ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Πατπά-τη ἀποτελεῖ μέρος μακρὰς σειράς μελετῶν «Περὶ Βυζαντινῶν ἀνακτόρων», τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῷ αὐτῷ Συλλόγῳ, καὶ ἐξακολούθησι. Ἐν ταῖς μελέταις ταύταις ὁ ἡμέτερος σεβαστὸς Βυζαντιολόγος πειράται νὰ διευκρινήσῃ πλεῖστα ὅσα σκοτεινὰ σημεῖα τοῦ μεγάλου ἐκείνου κόσμου δι' ἀκριβῶν καὶ πολυμύχων ἔρευνῶν. Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀναγνώσματι τὸ θέμα ἦτο περὶ τοῦ ὅρισμοῦ τῆς θέσεως τοῦ Παλατίου τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ζητήμα ὅπερ οἱ Εὐρωπαῖοι ἐξερευνεῖται καταλείπουσιν ἄλυτον ἡ σκοτεινόν, ἐνεκα τοῦ δυσχεροῦς αὐτοῦ. Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Πατπά-τη ἐποικίλλετο καὶ δι' εἰκόνων πλείστων Βυζαντινῶν οἰκοδομημάτων ἐκ τῶν σωζομένων, ἅτινα ἀναφερόμενα ἐπεδεικνύοντο συνάμα εἰς τοὺς ἀκροατάς. Σκοτεινοὶ θόλοι, ποδερὰι φυλακαί, ναοί, περίβολοι, ἐξ ὧν δύναται νὰ ἀρυσθῇ τὴν γονιμωτάτην καὶ καλλίστην ἐμπνευσιν ὁ μέλλων μυθιστοριογράφος τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Κ*

ΑΔΕΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Σ. Η. Πειραιᾶ. Μετεβιάσθη ἐγκαίρως εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον. Περὶ τῶν ἄλλων ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντίς. — κ. Ἑλ. Σ'. Βουναροφῆδον εἶνε σύστημα γραφῆς ἀρχαίων, καθ' ὃ ἐγράφετο ἡ πρώτη σειρά ἐξ ἀριστέρων πρὸς τὰ δεξιὰ, ἡ δευτέρη ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἡ τρίτη τὰν ἀπαικὶν καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι τέλους. Ἡ λέξις φαίνεται σχηματισθεῖσα ἐκ δύο ἄλλων, βοῦς-στρέφειν, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ τρόπου τῆς γραφῆς πρὸς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀροτριώτου τὴν γῆν, ὅστις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁδηγεῖ τοὺς βόας τοὺς σύροντας τὸ ἄροτρον πρὸς ἀνάκλιψιν τοῦ ἀγροῦ. — κ. Θ. Α. Δ. Ναυπλίου. Ἐνεγράφη καὶ ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Χ. Ι. Κ. Θεσσαλονίκην. Δύναται ταχυδρομικῶς νὰ γείνῃ ἡ ἀποστολὴ. Τὸ ἀντίτιμον ὅλων φρ. 84. — Συνδρομητῇ. Πρὸ πάντων τὸ παράδειγμα. Κατὰ δὲ τὸν Mantegazza, οὐ μόνον τὸ πρόσωπον ζῶντος ἀνθρώπου δύναται νὰ διεγείρῃ ἐν ἡμῖν μεγάλην ἐρεσιν πρὸς μίμησιν, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ὅταν εἶνε ζωηρὰ καὶ οἶνεῖ καλοῦσα. Ὁ μέγας Φρειδερίκος εἶχε πάντοτε ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ μίαν προτομὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ἥτις ἐνεποίε: βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ διαλάμποντος ἐπ' αὐτῆς πνεύματος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἔλεγεν ὅτι ὁ Καίσαρ ἐκεῖνος τῷ ἐνέπνευε μεγάλα πράγματα. — κ. Ι. Ν. Εὐκόλον μὲν νὰ τὸ λέγῃ τις· ζητήμα ὅμως εἶνε πόσοι θὰ τὸ πιστεύσουν. — Φιλοσκόμμοι. Ἐν τούτοις ἄλλοι θεωροῦσι τὴν μεγάλῃν ρῖνα ὡς τεκμηρίον ἐκτάκτου ευφυΐας καὶ συνέσεως καὶ ἀναφέρουσιν ὡς παραδείγματα ἐπισήμους ἄνδρας ἀρχαίους καὶ νεωτέρους, ὡς τὸν Ὀμηρον, Νοῦμῶν Πουπίλιον, τὸν Σόλωνα, Λυκούργον, τὸν Τίτον Λίδιον, Ὁβίδιον, Καμόνεα καὶ ἄλλους πολλοὺς ὀνομαστούς διὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν ρίνας. — κ. Α. Μ. Ὁδισσόν. Ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς ἅπαντα τὰ ζητηθέντα. — κ. Σ. Κ. Μεσολόγγιον. Ἐνεγράψαν. Οἱ 18 τόμοι ἀποστάλλονται διὰ τοῦ ὑποδείχθεντος ἐπιβότου τὰς ἀποδείξεις σὰς ἀπεστέλαμεν ταχυδρομικῶς. — Ἰωνι. Σμύρνην. Τὰ μὲν δύο πρῶτα (Les nuits Espagnoles καὶ Indiana) δὲν μετεφράσθησαν, καθ' ὅσον γνωρίζομεν. «Les mille et un fantômes» τοῦ Δουμᾶ εἶνε ὅλα μετεφράσμενα, πλὴν τοῦ «Le lièvre de mon père». — Καν. Σ. Α. Θ. Πάτρας, καὶ κκ. Δ. Γ. Βόνιταν, Ι. Κ. Μασσαλίας, Σ. Α. Μήλων, Α. Θ. Κέρκυραν, Ε. Τ. καὶ Ν. Α. Δ. Σμύρνην, Ἀδελ. Μπ. Πάτρας, Κ. Ι. Ν. Χαλκίδα καὶ Θ. Π. Βιέννην. Ἐλήφθησαν. — Κολυθρίῳ. Ἀκατάλληλον

ἀτυχῶς. Περὶ τοῦ ἄλλου δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν πρὶν ἢ τὸ ἴδωμεν.—*Παλαῖος φίλος*. Καὶ ἀλλαχοῦ ὅμως οὐδεμία ἀπαιτεῖται. Κατὰ τὸν Claretie, ἡ δημοσιογραφία εἶνα ἀδέσποτον πεδῖον, εἰς δ' ἕκαστος δύνανται κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ εἰσέλθῃ. Ἀνάγκη ἐξετάσων διὰ νὰ γείνη τις δικηγόρος, διπλώματος, ἵνα μετέλθῃ τὸν ἱατρὸν, ἀλλὰ πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἡθικῆς ταύτης ἱατρικῆς, ἥτις καλεῖται δημοσιογραφία, οὐδενὸς διπλώματος εἶνε ἀνάγκη. Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕσχατος τυχὼν περιβάλλεται τὸ ἱερὸν ἀξίωμα ἄνευ τῆς δεούσης πρὸς τοῦτο προπαρασκευῆς ἢ ἱκανότητος. Ὁ δημοσιογράφος δημιουργεῖ καὶ καταλύνει τὰς ὑπολήψεις, τὰς δόξας. Εὐνόητον λοιπὸν διατρίβει τὴν τὴν ὁρῶσιν ἀποδύονται εἰς τὸ ἐπαγγελμα τοῦτο, ὅπερ δὲν εἶνε ἀληθῶς ἐπιπονον εἰ μὴ εἰς τοὺς ἀξίως καὶ εὐσυνειδήτως ἀσκούντας αὐτό. Καὶ ἰδοὺ διατρίβει οἱ ἐν παντὶ ἐπαγγέλματι ἀποτυγχάνοντες, οἱ ἄνευ εὐδρας καθηγηταί, οἱ ἄνευ δικῶν δικηγόροι, ῥίπτονται εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, χωρὶς νὰ υπολογίσωμεν τὸς ἄλλους, οἵτινες ἐξευτελίζουσιν αὐτήν.—*κ. Σ. Β. Βραΐλαν*. Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.—*κ. Οἱ. Κωνσταντινουπολιν*. Περὶ τοῦ ἐθλήμου τῶν ἀπόκρεων καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Κουλούμων ἐκτενεῖς πληροφορίας εὐρίσκεται ἐν Ἀ' τόμῳ τῆς «*Εστίας*», σελ. 91, καὶ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Βυζαντινοῦ θεάτρου τοῦ ἡμετέρου Κωνστ. Σάβα. Περὶ τῶν ἄλλων προσεχῶς.—*κ. Κ. Ζ. Ἰσραήλιν*. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον λαμβάνετε ταχυδρομικῶς.—*κκ. Ν. Ν. Ταυρίδα, Π. Ν. Τσετάτε, Αἰδέσ. ἀρχ. Γ. Γ. Βουδαπέστην, Σ. Δ. Μήλον, Δ. Γ. Βόνιτσαν, Στ. Αὐ. Κωνσταντινουπολιν, καὶ Α. Γ. Ἀργοστόλιον*. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—*Ἀναγνώστη τῆς «Εστίας»*. Ταυρίδα. Τοῦ μὲν «*Βέρτερ*» ὑπάρχουσι δύο μεταφράσεις, τοῦ δὲ «*Ερμάνου καὶ Δωροθέας*» μία ἐν πεζῷ λόγῳ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ *Παρθενῶν*. Τῶν «*Δηστών*» ἔχουσι δημοσιευθῆ ἴσως μὴ μὴ τινὲς καὶ παραμορφώσεις.—*κ. Ν. Π. Βουκουρέστιον*. Ἐνεγράφη καὶ ὁ Ν. Σ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—*κ. Α. Σ. Βάρναν*. Βεβαίως ἀφῆρθέ ἐκ τοῦ ταχυδρομείου. Ἀπεστάλη ἄλλο ἀντίτυπον εἰς ἀναπλήρωσιν.—*Φιλοδόχῳ*. Πάντοτε οἱ μεγάλοι πωλοῦσι τὴν συναναστροφὴν αὐτῶν εἰς τὴν ματαιότητα τῶν μικρῶν.—*κ. Χ. Ρ. Κέρκυραν*. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον ἀπεστάλη, ἐνεγράψαμεν δὲ τὸν *κ. Π. Α. Α. Σὰς* εὐχαριστοῦμεν. Ἀπαντῶμεν καὶ ταχυδρομικῶς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Ἀφοσιόμαί, ἄγρυπνῶ, κραυγάζω.
Ἄν ξένον τράχηλον δεχθῶ, βαστάζω.

2

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν

Π

Η

Γ

Π Η Γ Α Σ Ο Σ

Σ

Ο

Σ

3

Σύμβολον εἶμαι ἀθανάσιος
Σύμβολον κάλλους
Ζωὴ δι' ὅλους, θεὸς δι' ἄλλους.
Ἄν αἰφνης μείνω χωρὶς καρδίας
Ἀπὸ τιτάνος
θὰ γείνω νάνος,
Ὅν εἶδεν ὅμως ἄλλος αἰὼν
νὰ βασανίζῃ ἓνα θεόν.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Βρώμη—Ρώμη

2

υἱὸς—ἴος

3

Τύφος—Τάφος

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

15 Φεβρουαρίου 1885

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμή.
Τῶν 120,000,000 τῶν 5 1/2 % Φρ. χρ.	351.—
» 60,000,000 τῶν 6 % » »	420.—
» 26,000,000 τῶν 6 % » »	400.—
» 25,000,000 τῶν 9 % » »	264.—
» 25,000,000 τῶν 8 % » »	260.—
» 10,000,000 τῶν 6 % » »	200.—
» 4,000,000 τῶν 8 % » »	253.50
» 6,000,000 τῶν 6 % Δρ. παλ.	92.—
Κτηματικαὶ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς	
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.	353.50

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	3950.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	168.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστωσης . .	97.50
Ἀσφαλ. Ἐταιρία « <i>Ἀρχάγγελος</i> » »	
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . . .	62.—
Σιδηρόδρομ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .	405.—
Ἐταιρία Φωταερίου Δρ.	
Ἑλλην. Πυριτιδοποιεῖον Φρ.	
Ἐταιρία Δημοσίων ἔργων	
Πανελλ. Ἀτμοπλ. Ἐταιρίας	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν 3μην	25.45
» » Ὁφεισ	25.70
ΓΑΛΛΙΑΣ —Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 3μην .	1 01
» Τραπεζικὸν 3μην	1 1/4

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	20.14
Δίρα στερλίνα	
Δίρα ὀθωμανικὴ	23.05

ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΗΤΟΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΥΠΟ Π. ΒΡΑΪΛΑ ΑΡΜΕΝΗ

ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝ. ΖΑΠΠΑ

Τιμᾶται δραχμῆς.—Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν
κκ. Κωνσταντινίδου, Βλαστοῦ, Νάκη, Wilberg, Beck καὶ
Κουσουλίνου.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ-
ΤΗΤΟΣ λόγου, ἧλις ἡ πυροβολαρχίας κτλ. Τεῦχος Α' —
Ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὑπὸ Ἰωάν-
νου Π. Καρακάλου, λοχαγοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1883. 8ον, σελ.
386. Τιμᾶται δραχ. 2.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ

ΥΠΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

ΑΜΟΡΓΟΣ

ΜΕΘ ΕΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ

Ἐν Ἀθήναις 1884

Ἡ προκειμένη περὶ Ἀμοργοῦ μονογραφία ἐξεδόθη εἰς μό-
νον 250 ἀντίτυπα, ἅτινα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖω τῆς
«*Εστίας*» πρὸς δραχ. 3 ἕκαστον, μετὰ ταχυδρομικῶν δὲ 3,20.

Πλήρης σειρὰ τοῦ «*Αἰῶνος*» τῆς Γ' περιόδου (ἀπὸ
1 Ἰουλίου 1880—30 Ἰουνίου 1884) καλῶς δεδεμένη εἰς
4 τόμους πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖω τῆς «*Εστίας*» ἀντὶ
δραχμῶν 160.